

4. Zarzut czwarty, dotyczący oczywistego błędu w ocenie.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 27 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej ze względu na podnoszone w zarzucie drugim naruszenie.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2020 r. – Pluscard Service/EUIPO (PLUSCARD)

(Sprawa T-669/20)

(2021/C 28/86)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pluscard Service-Gesellschaft für Kreditkarten-Processing mbH (Saarbrücken, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Dury)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską w odniesieniu do graficznego znaku towarowego PLUSCARD – zgłoszenie nr 1 494 424

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 września 2020 r. w sprawie R 638/2020-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- ponowne rozpatrzenie powodów podanych przez EUIPO oraz sformułowanych przez EUIPO wniosków;
- dopuszczenie do rejestracji znaku towarowego PLUSCARD zgodnie z wnioskiem, dla wszystkich klas, w tym klas zgłoszonych we wniosku; a ponadto
- przeprowadzenie postępowania ustnego, które uważa za wskazane ze względu na szczególne bariery językowe utrudniające rozstrzygnięcie tej sprawy.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2020 r. – Kühne / Parlament

(Sprawa T-691/20)

(2021/C 28/87)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verena Kühne (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: O. Schmechel, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 17 kwietnia 2020 r., uzupełnionej w dniu 21 kwietnia 2020 r., oddalającej wniosek skarżącej z dnia 19 grudnia 2019 r. o wydanie oświadczenia w sprawie mobilności;
- zobowiązanie strony pozwanej do podjęcia odpowiednich działań w odniesieniu do możliwości zastosowania zasady mobilności wobec skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-468/20, na podstawie art. 68 § 1 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: decyzja o oddaleniu wniosku wywołuje skutek niekorzystny.

- Decyzja o oddaleniu wniosku jest niekorzystna dla skarżącej w rozumieniu orzecznictwa wynikającego z wyroku Deshormes⁽¹⁾, ponieważ zawiera oświadczenie, że skarżąca podlega zasadzie mobilności, nawet jeśli oświadczenie to stałoby się skuteczne jedynie w drodze decyzji wykonawczej, która w odniesieniu do daty wydania decyzji o oddaleniu wniosku leży w przyszłości i w związku z tym skutek ten zostałby odroczonej w czasie.

2. Zarzut drugi: interes w oświadczeniu.

- Skarżąca ma ciągły interes w uzyskaniu oświadczenia, że nie można zarządzić jej przeniesienia z urzędu na podstawie programu mobilności.

3. Zarzut trzeci: Naruszenie obowiązku dbałości o dobro urzędnika.

- Naruszone zostałyby prawo do życia prywatnego i rodzinnego oraz prawo jej nieletniej córki do utrzymywania stałego, osobistego związku i bezpośredniego kontaktu z obojgiem rodziców, ponieważ rodzina skarżącej musiałaby się rozdzielić: jej córka pozostałaby w Berlinie z ojcem, a skarżąca sama przeprowadziłaby się do Luksemburga.
- Naruszone zostałyby prawo do równości wobec prawa i niedyskryminacji. Skarżąca, jako zamężna urzędniczka EPLO (Biura Łącznikowego Parlamentu Europejskiego) i matka nieletniej córki, nad którą sprawuje wspólną opiekę z mężem, podlega zasadzie mobilności, na podstawie której ma zostać przeniesiona do Luksemburga. Urzędnicy EPLO pozostający w separacji lub rozwiedzeni, którzy sprawują wspólną opiekę nad małoletnim dzieckiem wraz z drugim rodzicem są wyłączeni z programu mobilności do momentu osiągnięcia przez dziecko wieku dojrzałości. Dla takiego nierównego traktowania nie ma obiektywnego uzasadnienia.

4. Zarzut czwarty: nieproporcjonalny charakter przeniesienia z urzędu do innego miejsca zatrudnienia.

- Nie przeprowadzono wyważenia interesów skarżącej z interesami strony pozwanej, chociaż strona pozwana była do tego zobowiązana w ramach obowiązku dobrej administracji (art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej).
- Chronione interesy skarżącej wyraźnie przeważają nad interesami strony pozwanej związanymi z przeniesieniem.
- Przeniesienie z EPLO w Berlinie do EPLO w Luksemburgu nie leży w interesie służby.

5. Zarzut piąty: niewłaściwe korzystanie z uprawnień dyskrecyjnych.

- Strona pozwana twierdzi, że nie ma w tym zakresie uprawnień dyskrecyjnych i w związku z tym nie skorzystała z nich.

6. Zarzut szósty: zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- Od momentu powołania skarżącej w 2001 r. do momentu wydania przez Prezydium Parlamentu Europejskiego decyzji w sprawie mobilności w 2018 r. obowiązywała zasada, że urzędnicy AST, podobnie jak skarżąca, nie podlegali zasadzie mobilności. Zasada ta obowiązywała od momentu wydania decyzji o mobilności z 1998 r. i została potwierdzona w decyzjach Prezydium Parlamentu Europejskiego o mobilności z 2002 r. i 2004 r.
- Uzasadnione oczekiwania skarżącej w zakresie dalszego zwolnienia z udziału w programie mobilności podlegają ochronie. Zmiana zasad wymaga zatem odpowiednich ustaleń przejściowych i odpowiednich wyjątków. Przewidziany trzyletni okres przejściowy jest niewłaściwy, ponieważ nie zaradza on separacji rodziny skarżącej. Brakuje wyjątku dla skarżącej.

7. Zarzut siódmy: utrata możliwości

- Strona pozwana utraciła możliwość nakazania mobilności skarżącej, prowadzącej do zmiany miejsca zatrudnienia, ponieważ poprzez wielokrotne zwalnianie urzędników AST z mobilności stworzyła wrażenie, że skarżąca nie powinna się spodziewać zmiany miejsca zatrudnienia.

(¹) Wyrok z dnia 1 lutego 1979 r., Deshormes/Komisja (17/78, EU:C:1979:24).

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2020 r. – Canisius / EUIPO – Beiersdorf (CCLABELLE VIENNA)

(Sprawa T-694/20)

(2021/C 28/88)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maria Alexandra Canisius (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat H. Asenbauer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Beiersdorf AG (Hamburg, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „CCLABELLE VIENNA” – zgłoszenie nr 17 592 461

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 września 2020 r. w sprawie R 2233/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uwzględniono w niej sprzeciw w odniesieniu do towarów ujętych w klasach 3 i 16;
- obciążenie strony pozwanej i Beiersdorfu, w przypadku przystąpienia przez Beiersdorf do niniejszego postępowania, własnymi kosztami oraz wszystkimi opłatami i kosztami poniesionymi przez skarżącą;